

De Heraut

voor de

Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het nadrukken van den inhoud van dit blad is verboden overeenkomstig de Wet op het Auteursrecht.

Dit blad wordt geregeld des Vrijdags aan de geabonneerden verzonden. Bijdragen van medewerkers, ingezonden stukken en alles wat verder den inhoud van dit blad betreft, te adresseren aan de REDACTIE. Abonnementen en Advertentieën aan de ADMINISTRATIE. Bureau: Warmoesstraat 96, te Amsterdam. Insendingen, die later dan Dinsdagmiddag 's namiddags te 12 uur worden ontvangen, kunnen voor het nummer van die week niet meer in aanmerking komen.

Zondag 10 September 1916. N°. 2016.

Abonnementsprijs: Frankrijk aan huis, per drie maanden f 1.20, voor België per jaar f 5.30 bij vooruitbetaling, voor het verdere Nederland en Ned.-Indië per jaar f 6 bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers f 0.10. Abonnementen worden aangegaan door het Bureau te Amsterdam, Boekhandelaren, Postdirecteuren en Adverteerders: van 1 tot 8 regels f 1.20, voor elken regel meer f 0.20. Aanvragen en vermelding van liefdegaven f 0.12 per regel.

„Een vriend van God“.

En de Schrift is vervuld geworden, die daar zegt: En Abraham geloofde God, en het is hem tot rechtvaardigheid gerekend, en hij is een vriend van God genaamd geweest. Jacobus II: 23.

In 't hart van Azie, waar God den mensch schiep, en straks in Noach en de Aartsvaders de vollere openbaring van zijn genade gaf, is het menscheijk gemoedsbestaan nu nog zooveel rijker dan in ons hoog verstandelijk Europa.

Wie zou onder ons ook maar op de gedachte komen, om te voelen en in zijn leven te toonen, dat hij een vriend van God was. Een kind Gods, o ja. Een door God begenadigde, o gewisselijk. Maar voor God als vriend op te treden, 't ligt zoo buiten onze opvatting.

In het leven der aartsvaders daarentegen, stond dit besef, om „vriend van God“ te zijn, sterk op den voorgrond.

Men nam waar, men wist, men doorzag, hoe er onder de kinderen der menschen een sterke strooming was, die tegen God inging, die vijandig tegenover God stond, en die op alle manier aan de eere Gods te kort deed. En nu kwam juist hierdoor in het vrome hart als van zelf de drang en de aandrif op, om die belagers van Gods eere tegen te staan, het telkens weer voor God tegen hen op te nemen, en zich en in zijn persoonlijk leven, en in zijn gezin, en in zaken van land en volk, als een „vriend van God“ te gedragen, als iemand die steeds voor God en tegen zijn vijanden partij koos, ten einde zich aldus in heel zijn levensbestaan te betoonen als iemand, die zich voor alle dingen aansloot bij de *parti du Dieu vivant*, d.w.z. bij de heerschaars des levenden Gods.

Het Aziatische herdersleven gaf bij het omvallen daarvan het exempel. Nu nog is het leven onder de woestijnbewoners bijna altoos in twee groepen gedeeld, en ieder die met zijn tent optrekt, weet bij welke der twee groepen hij als vriend hoort en gerekend wordt. Zoo gerekend, dat hij, gelijk Rom. V: 7 't betuigt, „mogelijk zelfs voor wie zijn vriend is, zal sterven“.

En zoo nu brengt de Schrift 't ook op onze verhouding tot onzen God over.

Fel gaat in de wereld nog steeds de strijd tegen God door. En daarom nemen Gods kinderen het in dien felle strijd, met hart en ziel, voor hun God op.

God is hun vriend, en daarom is 't hun roem en eere, als een „vriend van God“ bekend te staan, en als vriend van God voor Hem in de bres, als 't moet, te sterven.

Nu is het merk van een diepgaand vriend-zijn, dat wat des vriends is vooropga, en dat onze eigen belangen eerst daarna komen. Daar nu een vriend van God te-zijn van zelf op 't allerdiepst gaat, ligt hierin, dat de zake Gods, de glorie onzes Gods, er in ons leven niet zoo bij moet komen, maar heel ons bestaan van ons leven beheerschen moet.

Helaas, maar al te velen vatten dit niet. O, gewisselijk, ook zij komen voor de eere Gods op, maar als voor iets dat eerst in de tweede plaats aan de orde komt. God moet hun genadig zijn, hun moet de Zoen ten goede komen, zij moeten door Gods trouwe Vaderzorg verkwikt worden, en dan, zeer zeker, zullen ook zij voor hun God nederknien en Hem dankend aanbieden.

Maar zie nu aan het Onse Vader hoe feil hun zielsneiging gaat.

Hadden zij een „Onse Vaders“ moeten opstellen, dan zou 't geweest zijn een bidden om gezondheid, om een drogen van hun tranen, om een verzekering en verbetering van hun levenslot, om vergeving van hun zonden, en om hun eeuwige behoudenis, en dan aan 't slot zeer zeker ook een bede erbij voor Gods eere en voor de nitbreiding van zijn Koninkrijk.

Maar zie nu zelf, hoe heel anders het Onse Vader is, dat ons de Christus op de lippen heeft gelegd. In dat Onse Vader gaat niet ons lot, maar de eere Gods voorop. Drie beden volgen op elkaar, voor Gods Naam, voor Gods Koninkrijk, en voor het volbrengen van Gods wil. En eerst daarna komt er ééne bede voor ons eigen levenslot, en dat nog wel één bede voor dien éénen dag, en dan nog alleen om 't brood, dat we op dien éénen dag behoeven zullen. „Ons dagelijks brood geef ons heden!“

En dan komen er niet anders meer dan twee beden voor onzen geestelijken nood: Vergeef ons onze schulden, en Verlos ons van den Boosel, wat toch op niet anders doelt dan op de heerschappij in ons hart

van onzen driemaal heiligen Vriend daarboven.

Als Vriend van God op te treden is iets, waarmee de zondaar niet beginnen kan, doch waartoe 't geloof in den Zoen van het Kruis van Christus hem toch, na de eerste doorbreking van zijn geloof, brengen moet.

In maar al te veler hart heerscht, ook als ze dankend bij het Kruis nederknien, helaas nog al te veel het oude egoïsme. Het blijft hun maar al te veel om hen zelf te doen. Dat hun vergeving toekome, dat hen genade verrijke en dat ze straks een eeuwige heerlijk lot tegemoet mogen gaan. Bij maar al te velen komt 't zelfs zóver niet, en gaat 't nog voor o zulk een groot deel nog niet eens om hun eeuwige lot, maar veel meer om aardisch geluk en voorspoed.

Doch neem nu aan, dat ze allengs hooger standpunt innemen, om dan toch voor alle dingen te bidden om hun zoen en eeuwige behoudenis, ook dan toch staat nog altoos het egoïsme zoo veelvuldig op den voorgrond, en is het hun te doen niet in de eerste plaats, om God tot Zijn eere te doen komen, al gingen ze zelf ook voor eeuwige verlossing, doch veel meer om persoonlijk gered te worden; iets waartoe God hun dan zijn genadige hulpe moge verlenen.

Van zelf echter is ook dit het standpunt niet, waarop Gods Woord wil dat we staan zullen.

We moeten in den bangen strijd van de wereld tegen onzen God, in de aller-eerste plaats ons als „vrienden van God“ tegenover die vijandige wereld gedragen. Ons eigen ik, zelfs ons eeuwige lot, mag eerst in de tweede plaats komen.

Niet eigen geluk in deze wereld en eeuwige heil eens in den hemel moeten we allereerst bedoelen, en dan onze God er met zijn glorie zoo bijkomend.

Neen, een kind van God, dat niet bleef staan, waar hij bij zijn bekeering uitkwam, maar doorging in heiliging, die gaat van zelf almeer het Onse Vader in zoo heel anderen geest dan vroeger bidden.

God zijn vriend, en daarom voor God zijn eerste drie beden, en dan slechts één bede voor zijn aardisch bestaan, en wel niet anders dan voor heden en voor heden voor zijn dagelijks brood!

Dr. A. K.

Officiële Berichten.

De Algemeene Vergadering van het Geref. Traktaatgenootschap „Philippus“ zal D. V. Dinsdag 19 Oct. a.s. gehouden worden te Assen.

Door de uitgeverijfirma's E. J. Bosch, Jhr. te Nijverdal en Oosterbaan & Le Cointre te Goe, is besloten de uitgave van het jaarboekje voor en het handboek ten dienste van de Gereformeerde Kerken in Nederland te beëindigen en deze beide uitgaven te vervangen door één gids voor het Gereformeerde kerkelijk leven onder den titel: jaarboek ten dienste van de Gereformeerde Kerken in Nederland.

Dere gecombineerde uitgave zal bezorgd worden door de firma Oosterbaan & Le Cointre te Goe, terwijl als redacteuren zullen optreden de predikanten G. Doekes en J. C. Rullmann.

Ver. van Geref. predikanten. De volgende stellingen zullen door Dr. V. Hepp van Klundert, in zijn lezing ter Predikantenvergaderingen op Dinsdag 19 Sept. a. s. te Utrecht over: „De betekenis der analogia fidei voor de exegetische verdediging worden:

1. De analogia fidei biedt een onderwerp van actualiteit niet ontbreekt.
2. Niettemin is de huidige theologie over het algemeen van haar betekenis niet genoeg doordrongen.
3. Voor een niet gering deel dient dit geweten aan de onbekendheid met de vroegere Gereformeerde theologie op dit punt.
4. Ten onrechte ontleeft de analogia fidei haar naam aan Romeinen 12 vs. 6 (in onze Statenvertaling vs. 7).
5. Ook de meeste schriftuurplaatsen, waarin men haar zakelijk meent weet te vinden, kunnen als loca probantia niet dienen.
6. Wel rust zij op schriftuurlijken grondslag.
7. Alleen in de Gereformeerde theologie kwam zij tot ontwikkeling.
8. De interpretatio secundum analogiam fidei verklaart de onderscheiden schriftuurdeelen naar de grondgedachten van het schriftgeheel, welke door de zorg des Heiligen Geestes haar reflectie vinden in de fides quae creditur.
9. Men onderscheide de analogia fidei van de analogia contextus, de analogia revelationis en de analogia sacrae scripturae.
10. Slechts voor de exegetische heeft zij directe praktische betekenis.
11. Zij impoteert in de exegetische vreesd element, maar past geheel in het kader der wetenschap.
12. Zij vindt haar analogie in de algemeene hermeneutiek.
13. Zij mag niet omgezet in een analogia dogmatis.

14. Mits aanvaard, belooft zij de exegete naar nieuwere opvatting rijker winst.

Kort verslag der classe Brielle, gehouden te Middelhamis 30 Aug. 1916.

1. De vergadering wordt op de gebruikelijke wijze geopend.
2. Alle kerken zijn wettig vertegenwoordigd.
3. In het moderamen nemen zitting: Ds. de Jonge als praeses; Ds. Esselink als scriba; Ds. Dekker als assessor.
4. De notulen worden onveranderd vastgesteld.
5. De stukken, noodig voor het examen voor cand. Gravendijk, worden in orde bevonden.
6. Besloten wordt een deputaat te benoemen voor den evangelisatie-arbeid in N. Brabant. Benoemd wordt Ds. Mol van Zwartewaal.
7. Verschillende deputaten worden benoemd.
8. Besloten wordt, dat de classe voortaan te Middelhamis zal blijven vergaderen, en dat 't archief daarheen zal worden overgebracht.
9. De rondvraag naar art. 41 geeft een bevredigende uitkomst.
10. De vacaturebeurten worden geregeld.
11. Na de pauze heeft het peremptoer examen plaats van den heer Gravendijk, beroepen predikant te Brielle en Tinde. Met algemeene stemmen wordt deze broeder toegelaten tot den Dienst des Woords en der Sacramenten.
12. Na hem Ps. 134: 3 te hebben toegezegd, wordt de vergadering met dankzegging gesloten door Ds. Ravinck.

Op last der classe, G. DEKKER.

Agenda van de algemeene vergadering der Vereniging tot Christelijke Verzorging van Kiankinnigen in Nederland, D. V. te houden Woensdag 27 September 1916, des namiddags ten 1 ure in het oosterschool, Stolaan 15 (achter de Geref. Kerk) te Zeist.

1. Opening door den voorzitter. Gebed en lezing van het Woord Gods.
2. Jaarverslag en verslag van de commissie tot het nazien der rekening over 1915.
3. Verkiezing van leden des bestuurs. Aan de beurt van afsteden zijn de heren G. A. Bosch (Dennenoord), Dr. H. Franssen (Veldwijk), L. Tulp (Wolthaze) en L. W. de Vries (Dennenoord) die herkiesbaar zijn. Verder moet een lid des Bestuurs worden gekozen in de plaats van den heer Joh. J. van Schuylenburg (Dennenoord), die bedankte.
4. Aan de corporatie en afdelingen wordt verzocht, namen van kandidaten voor deze verkiezing in te zenden aan het centraal kantoor, Hollanderstraat te 's-Gravenhage.
5. Verkiezing van een lid van de commissie tot het nazien der rekening over 1916, in de plaats van den heer A. Bouwmeester, die volgens rooster afreedt.
6. Referaat van Ds. H. C. v. d. Brink te Dieren over: „De geestelijke verzorging in onze stichtingen“.
7. Rondvraag.

De vergadering is toegankelijk voor alle leden, begunstigers en belangstellenden. L. LINDBROOK, Voorzitter. C. S. VAN DOORNEN DE RIJN, Secretaris. JOEL KRAP, Penningmeester. Aan deze vergadering gaat vooraf een ure des gebeds, in de kerk der broedergemeente, op Dinsdagavond 26 Sept. ten 8 ure.

Kort verslag der vergadering van de Geref. Kerken in de classe Klundert op 23 Aug. 1916.

1. De vergadering wordt niet gezang, Schrijvering en gebeden geopend door den praeses Dr. V. Hepp.
2. In het moderamen hebben voorts zitting: Ds. P. Nomes, scriba en Ds. L. G. Goris, assessor.
3. Alle kerken zijn wettig vertegenwoordigd door hare primus-afgevaardigden.
4. Collecten en quota worden afgedragen.
5. De notulen der vorige vergadering zijn gelezen, goedgekeurd en getekend.
6. De vacaturebeurten worden geregeld, nl. 3 voor Drimmelen, 2 voor Klundert en voor deze drie nummers 2 op aanvraag aan de classe 's Bosch toegezegd; die in overleg met die classe zullen worden gegeven.
7. Verschillende rapporten worden uitgebracht.
8. De stukken betreffende de losmaking van Dr. V. Hepp, die naar Watergraafsmeer vertrekt, worden in orde bevonden en de losmaking, onder dank voor Z.E.w. arbeid in onze classe, verleend.
9. Voor de zendingsovergangten uit Brabant wordt verantwoording in *De Bode* gevraagd.
10. Wegens het vertrek van Dr. Hepp worden benoemd: tot primus-zendingsdeputaat: Ds. W. F. v. Dam; tot primus-visitator: Ds. J. J. Koopmans; tot deputaat examinator: Ds. L. G. Goris. De overige deputaten worden gecontinueerd.
11. De quaestor wordt, op advies der tot controle aangewezen kerk, Fijnaart, gedeschargeerd en herbenoemd.
12. Inzake een Zending- en Evangelisatiedag brengt Ds. Van Dam rapport uit en wordt aangenomen om in September een Zendingsdag te Moordijk te houden. Deputaten, hiervoor benoemd: Ds. DD. Van Dam, Nomes en Russink.
13. Onderzoek naar art. 41. Eene kerk krijgt den driemaandelijken steun.
14. Bij de Rondvraag geeft de classe op enkele zaken antwoord en toelichting.
15. In de plaats van Dr. Hepp wordt als Synod. deputaat voor 't vraagstuk van de ver-

houding tusschen Evangelisatie-deputaten en Evangel. kerken benoemd Ds. W. T. van Dam. 16. Art. 43 behoeft niet toegepast te worden. 17. De Assessor richt het woord tot den vertrekkenden Dienaar des Woords en dankt hem namens de vergadering voor zijn arbeid in deze Classis. Dr. Hepp beantwoordt dit woord met hartelijken dank, belofte en heilbede. 18. De e.k. vergadering te Klundert zal Woensdag 8 Nov. worden gehouden D. V. en samengeroepen door Zevenbergen. 19. Nadat de assessor in dankgebed is voorgegaan, sluit de praeses de vergadering.

Op last der classe,

L. G. GORIS, H. C. ASS.

Buitenland.

Duitschland. Uit de Broedergemeente. Aan een Duitsch Christelijk blad schrijft de „Reiseprediger“ F. Petersen te Flensburg van de Broedergemeente:

„Het andere juk met de ongelovigen. 2 Cor. 6: 14. Dat de Broedergemeente zich aangesloten heeft bij de „Confederatie van Duitse Evangelische arbeidersorganisaties“, wordt in de Gemeente zelf diep betreurd, voornamelijk bij de geloovige gemeentelieden. Hij die de nieuwere geestelijke ontwikkeling in de gemeente gevolgd heeft, zal zich over deze toetreding niet verwonderen hebben; het was met het oog op de toestanden haast niet anders te verwachten. Des te meer moet met nadruk gezegd worden, dat de Broedergemeente volgens haar oorspronkelijk wezen niet in deren kring te huis hoort. Zij is van den aanvang af een Geloofsgemeenschap, een Heilandsgemeenschap, een gemeente geweest. Het lag volstrekt niet in de bedoeling van den stichter der Broedergemeente, graaf von Zinzendorf, met ter zijde stelling van het geloof een ongelijk juk met de ongelovigen aan te trekken tot bevordering van maatschappelijke doeleinden, die niet op het fundament van het Christendom rusten. De gemeente had van oudsher de groote heilige, speciale roeping, den Heiland aan de geheele wereld te verkondigen, en dit nam de geheele belangstelling der gemeente in beslag, en eischte hare geheele ongedeelde krachten.

Uit het bovenstaande blijkt, dat de zuurdeem van het modernisme in de Broedergemeente helaas doorwerkt. Deze Broedergemeente mocht zich van het rationalisme van de 18de eeuw vrijhouden, en al telden hare leden slechts eenige duizenden, zij wist een groot en heerlijk zendingswerk te verrichten waarop wij thans nog bewonderend zien. Wij houden er ons van overtuigd, dat wanneer de werking van den modernistischen zuurdeem zich ook op zendinggebied zal gelden, dit duidelijk in de uitkomsten die verkregen worden, zal merkbaar zijn.

— Ende Christenen van neutrale landen zwijgen daarover? —

In het Augustusnummer van het *Mis. Mission* schrijft, richt een leider van den Duitischen zendingarbeid zich tot alle neutrale landen die bij de Edinburger Zendingconferentie vertegenwoordigd waren. Hij vindt het onverklaarbaar, dat ook de neutrale Christenen, die deel hadden aan den internationalen Zendingarbeid, de gevaren welke de oorlog voor de Zendingvelden medebreicht, zoo licht hebben opgevat. Er was anders aanleiding om over die gevaren na te denken. Slechts een voorbeeld! Het verbreken van de Congo-actie bracht niet alleen den gruwel van den oorlog ook op de Zendingvelden van Midden-Afrika over, maar ontam ook alle daar werkende Zendingen haar rechtsgaard. Op de Congo-actie rustte in Midden-Afrika de vrijheid van Zending- en Schoolarbeid voor alle naties en confessies. Met het vervallen dier acte was voor elke koloniale mogendheid de mogelijkheid ontstaan, niet alleen de zending van andere naties uit te sluiten, maar ook het verder bestaan en de stichting van nieuwe posten en scholen van het eigen volk, van willekeurige voorwaarden, wellicht van het goedvinden der aanwezige ambtenaren, te laten afhangen. Lag het niet voor de hand, dat men krachtig had moeten uit spreken dat de publieke opinie in de neutrale landen zich verklaarde voor de vrijheid van het Zendingbedrijf in Midden-Afrika, zonder daarbij positie te nemen tegen eenige koloniale macht? Had men daarbij ook niet moeten verhoeden, dat bij het sluiten van den vrede aan de Zending hare levensvoorwaarden ontvallen zouden worden?

Om deze dingen hebben zich de Christenen van neutrale landen niet of weinig bekommerd. Hadden zij het te druk met de Duitse graven in België? Of meenden zij dat dergelijke vertoogen beter uitgesproken konden worden tot in den oorlog? Dan hebben zij niet goed gedacht. Hun zwijgen begint zich al te wreken. Den Zendingsvrienden in de neutrale landen kwam het toe, daarover te waken en het daarheen te leiden, dat de strijd der volken aan de positie der Zending in het heden en in de toekomst geen schade deed; dat de Zending als iets dat geheel afzonderlijk behoort te staan, erkend bleef; dat de Zending en hare arbeiders zich ver van de politiek en van den oorlog zouden houden; dat de regeringen, ook wanneer zij op politieke gronden meenden te moeten ingrijpen, zich tot het onoverwinnelijke beperkten, en dat in elk geval in de toekomst de wegen voor den arbeid van alle christelijke Zending

zonder onderscheid, vrij bleven. Wat hebben o.a. de Christenen in Amerika, wat hebben zij die aan de internationale zendingsgemeenschap deel namen, in dit beslissend moment voor de wereldzending gedaan? Wij hebben zoo goed als niets daarvan gehoord.

Reeds het lot der Duitse missies in West-Afrika had den neutralen aanleiding moeten geven, hunne stem te verheffen. Meer nog dat wat in Indië geschiedde. Ook daarover hebben de Christenen in neutrale landen tot hiertoe gezwegen. Dit onverantwoordelijk zwijgen heeft de Engelse regering aangemoedigd om haar doel, allen Duitschen invloed met wortel en tak uit te roeien, zooveel mogelijk ook in de Duitse zending te bereiken. Tegen de jaarwisseling 1915 zocht Engeland met alle middelen China tot deelname aan den oorlog en tot uitrijving van alle Duitschers, de zendingelingen ingesloten, te bewegen. Door het heidense Japan werd dit verijdeld. Amerika, dat zich juist tot dit zendingveld getrokken moest gevoelen, heeft ook in dat geval geen mond tegen Engeland open gedaan.

In Zuid-Afrika heeft Engeland tot hiertoe de Duitse zending ontzien, omdat men het oog had op de Boeren, die van oordeel zijn dat deze zending zich voor het land zeer verdienstelijk maakte. Maar nu wordt bericht, dat den Duitse zendingelingen in Transvaal het onderrecht en het opzicht in hunne scholen verboden is, terwijl het Seminarie te Botababato gesloten werd. Andere maatregelen tegen de Duitse zending kunnen nog niet openlijk genoemd worden. Zij nemen echter den laatste twijfel weg, dat inderdaad de huidige Engelse zendingpolitiek is: de Duitse zending, zoover haar invloed reikt, radicaal op zijde te schuiven.

En daarover zwijgen de Christenen uit de neutrale landen geheel. Daaruit zal volgen, dat de machten die met Engeland strijden, hetzelfde gaan doen wat Engeland doet. Reeds nu stuiten bemoeiingen ten gunste van den Christelijken arbeid in Turkije op de weerswaag, hoe men van een islamitischen staat vrijheid voor de Christelijke zending verlangen kan, als 't het Christelijke Engeland de Duitse zending op zijn gebied niet meer dulden wil. Bij de Edinburger Conferentie lag de groote niet-Christelijke wereld toegankelijk voor de gemene Christenheid. Dat hierin verandering gekomen is, komt voor rekening van Engeland en niet minder voor de Christenen uit neutrale landen, die uitmensche-lijke berekening gezegen hebben.

Aldus het betoog van Duitse zijde. Er is volgens ons niet veel tegen in te brengen.

N. Amerika. Uit de Synode der Presbyterianen en der Methodist.

In de synode der Presbyteriaanse kerk in het Oosten kwam ook de zaak van het vermenigvuldigen der echtscheidingen ter sprake. Als eenig afdoend middel tegen dit euvel werd aanbevolen, beter Godsdiensonderwijs, vooral in de Zondagscholen, te doen geven. Opmerkelijk is het, dat op die kerkelijke aienkomst de catechisatie niet ter sprake kwam; deze schijnt geheel door de Zondagschool verdrongen te zijn. Op die scholen wordt groot en klein, oud en jong onderwezen.

Op de groote Methodistensynodentent te Saratoga Springs gehouden, werd een voorstel gedaan met betrekking tot het nemen van strengere maatregelen ten opzichte van het hertrouwen van gescheiden echtgenooten. Daarbij werd herinnerd, dat de kerk geen anderen grond voor echtscheiding opziet erkend heeft dan overspel, en te allen tijde het aanpaan van een huwelijk heeft verboden, zoolang de echtgenoot van welke men gescheiden is, nog in leven is. Ook hield het voorstel mede in, dat elke predikant, die desondanks zulk een huwelijk sluit, ter verantwoording zal worden geroepen. Geheelonthouding van wijn en sterkerdrank, ook van tabak, werd voor ieder lid der kerk, als niet in overeenstemming met den recht Christelijken levens, noodzakelijk geacht. Eveneens werd welwijzerij en elke andere vorm van ontucht ten sterkste veroordeeld, terwijl verscherping der Staatswetten in deze hoogen noodzakelijk werd geacht.

Japan. Streven naar eenheid bij de Boedhisten in Japan.

Het streven naar eenheid bij de Boedhisten leidde den 10den December 1915 tot een vergadering in den bekenden West-Hongani-temple te Kioto (Japan).

Daar waren 64 afgevaardigden, vertegenwoordigers van 56 Boeddhistische sekten, aanwazig. Wat de aanleiding tot deze vereniging was, wordt het best gekend uit de genomen besluiten. Een daarvan vormt een protest tegen de onvriendelijke houding der overheden jegens het Boeddhisme. Een met algemeene stemming aangenomen motie van wantrouwen tegen den gouverneur van Kioto doet de oorzaak dezer ontevredenheid op de overheden kennen. De Boedhisten zijn van oordeel, bij den toeplicht door de staat, ter gelegenheid van het kroningsfeest, niet eerbiedig genoeg behandeld te zijn. Overigens is het duidelijk, dat wat er bij het kroningsfeest gebeurde, voor eenige verder zijnde leiders der Boedhisten voor alles een gewenschte gelegenheid geweest is, om de verschillende sekten, die zich anders weinig om elkaar bekommeren, tot gemeenschappelijk handelen te verenigen. Het respect, waarmee, bij den bekenden evangelisatie-veldtocht, de Christelijke sprekers schier overal door de overheden ontvangen zijn, en de goede uitslag van den veldtocht, op zichzelf beschouwd, hebben de Boedhisten niet weinig geërgerd; en als de Chris-